

Global Research: Zmanipulovaná Ukrajina

- CZ24 News | 14. října 2022

UKRAJINA: Ukrajina nie je súčasťou saharskej Afriky a nie je ani krajinou negramotných alebo zle vzdelaných ľudí. Ako je možné, že Ukrajinci tolerujú takéto zakopnutie, ako je možné, že ich magnát a skorumpovaná politická elita tak očarila a manipuláciami odklonila na zlú stranu?

Namiesto toho, aby Ukrajinci konfrontovali svoju politickú spodinu, opäť s výdatnou pomocou západných priateľov odhadli, že had nie je v útrobách, ale na druhej strane východnej hranice – v Rusku, takže potrebujú ochranu NATO.

A ústrednou ilúziou je, že keď sa Ukrajina stane členom NATO, krajina bude prosperovať rovnako, ako sa v tej istej organizácii darilo napríklad Severnému Macedónsku.

Ukrajina sa tak rozhodla, že tí, ktorí sú od nej ďalej, sú jej bližšie – nielen geograficky, ale aj duchovne a kultúrne, tí, ktorí Ukrajincami pohrdajú rovnako ako Rusmi, ak nie viac. To pohrdanie je v mene strategických dôvodov skryté len na chvíľu a potrvá ešte niekoľko dní po skončení vojny bez ohľadu na jej výsledok.

A potom sa všetko vráti do normálu. Solidaritu s Ukrajincami, ktorí ostávajú na Západe, vystrieda neznášanlivosť voči cudzincom, ktorí zatažujú sociálny systém, berú prácu, zvyšujú kriminalitu a znižujú platy domácich robotníkov. Ukrajinci budú opäť tí druhí – tí, ktorí nie sme „my“.

Aj keby Ukrajina jedného dňa vstúpila do Európskej únie alebo/a NATO, **toto pohrdanie nezmizne** a nezmení sa ani postavenie Ukrajincov ako občanov druhej kategórie.

A keď sa potom zrieknete seba a pokúsite sa stať niečím, čím nie ste a o čom ste boli presvedčení, že je civilizovanejšie a lepšie, nestanete sa tým druhým – je pravdepodobnejšie, že sa nestanete ničím.

Platí to nielen pre Ukrajincov, ale aj pre „osvietených“ Rusov, Srbov a iných, pre všetkých, ktorí by chceli byť tým, čím nie sú, v nádeji, že budú prijateľní pre tých, ktorí ich nikdy neprijmú.

Bulharov, Rumunov a dokonca aj Poliakov a vymieňať si s nimi skúsenosti súvisiace s prijatím, rešpektom, integráciou a „europeizáciou“. A vedia celkom vedecky naliať olej do vody a vidieť, ako sa mieša.

Vyvstali otázky:

- 1) Prečo občania západnej Európy podporujú šialenú politiku rozširovania NATO na východ, ktorá im už teraz naráža na hlavu, kvôli veľkému nárastu životných nákladov?
- 2) Aký druh náhlenia sa do vojny, ktorá sa môže stať atómovou? Ak geostratégiu necháme bokom, ukrajinská vojna je len zámienkou na to, aby skrytá rusofóbia nekontrolovateľne vybuchla.
- 3) Čo je to za nenávisť, ktorá zakrýva výhľad a potláča čo i len pud sebazáchovy?

Táto nenávisť si dala podobu humanizmu a skrývala sa za maskou súcitu s Ukrajincami... okrem tých z východnej Ukrajiny.

Západné ľudstvo (ktoré je v niektorých častiach spoločnosti úprimné) má jasné hranice a riadi sa médiami. Pamätajte, že v Spojenom kráľovstve nie sú žiadni ukrajinskí utečenci! Zároveň sú v západných krajinách prenasledovaní obyčajní Rusi a ruská kultúra!

Tí, ktorým úprimne a z celého srdca záležalo na utrpení Iračanov, Líbyjčanov a Sýrčanov, roní slzy nad osudom Ukrajiny, rovnako ako im dnes záleží na pekle Jemenu. Tí, ktorí sa dnes v mene humanizmu úprimne podieľajú na tragédii ukrajinských utečencov a ich detí, budú zajtra obťažovať Rusov a ruské deti, keď ich spoznajú vo svojom prostredí.

Rusofóbia

Azda **najsilnejšia je rusofóbia v najvzdelanejších častiach západných spoločností**, ktorým neprekážajú patologické výbuchy rusofóbie súvisiace s ruskou kultúrou či ponížovanie jej zamestnancov. Sme na ceste k vymazaniu ruskej kultúry z európskej kultúry a možno k jej zákazu?

Nikto nehovorí, že Rusko je v tomto tragickom príbehu o Ukrajine úplne nevinné? Nie, ale **ruská vina je na druhej strane - na strane neschopnosti, na strane prietáhov a nerozhodnosti**.

Rusko je vinné, pretože od roku 2014 nebolo schopné mäkkou silou kontrolovať rusofóbne procesy na Ukrajine, ani využiť výhodu ruského jazyka, historické, rodinné či ekonomické väzby.

Žiaľ, skorumpované najvyššie authority Ruska (ako na Západe), Ruska plného oligarchov a magnátov (ako na Západe), Ruska obrovských majetkových nerovností (menších ako v USA), sa ani nemohli ponúknuť ako atraktívna alternatíva sociálneho modelu pre ostatných (ale ani západné modely to nedokážu).

Preto neexistuje rusofil, ktorý by mohol alebo mal ignorovať tieto smutné fakty (ale všetci rusofóbi na Západe tieto fakty ignorujú).

Ešte väčšou a osudovou chybou však je, že Rusko so svojou pomalou a nerozhodnou zahraničnou politikou vytrvalo vysielalo západným gangstrom nesprávne, porazenecké signály.

Ničnerobenie

Neurobilo takmer nič pre to, aby si svet uvedomil desiatky rokov trvajúce ponížovanie ruských menšín v Pobaltí (Estónsko, Lotyšsko, Litva) od roku 1991 a na Ukrajine od roku 2014, ani neurobilo nič vážnejšie na ich ochranu okrem použitia tzv. formálneho jazyka diplomacie.

Vlažne reagovalo aj Rusko na neustále posilňovanie nacistických hnutí vo svojom susedstve, hoci terčom toho šílenstva boli hlavne Rusi a Rusko. Rusko dovolilo, aby procesy nacistifikácie Ukrajiny od roku 2014 zašli príliš ďaleko, bez toho, aby stanovilo jasné červené čiary oveľa skôr, ale nie až teraz v roku 2022.

V dôsledku toho je veľký, globálny šok ohľadom súčasnej ruskej vojenskej akcie na východnej Ukrajine. Až teraz, s obrovským oneskorením 30 rokov a prvýkrát po studenej vojne 1.0, začal Západ brať Rusko vážne. Cena oneskorenia je vysoká, oveľa vyššia, ako musela byť, riziká sú obrovské a výsledky pre globálnu bezpečnosť a hospodárstvo sú neisté. Isté je len utrpenie ukrajinských

občanov a smrť vojakov na oboch stranách.

AUTOR: Dr. Vladislav B. Sotirović

[ZDROJ](#)

Překlad: SK Správy